

Els Inadaptats no moren mai

La banda de Vilafranca del Penedès va retornar als escenaris ahir al vespre a la sala Razzmatazz | Abans, també va actuar-hi la banda terrassenca Les Buch, guanyadores del Premi Joventut del Sona9 2020

Inadaptats | Roser Ortiz

L'escena musical combativa catalana ha passat per moltes etapes i ha vist com moltes bandes es formaven, creixien i també se separaven. N'és el cas d'**Inadaptats**, que després de ser un dels principals pals de paller de l'escena a finals dels 90 i principis del 2000, van acabar aturant la seva activitat el 2005. Després de dos concerts únics el 2015 i el 2017, ara, la banda va reaparèixer dalt de l'escenari del Razzmatazz disposats a descarregar tota la seva ràbia punk i a reivindicar el seu ideari polític.

Amb diverses estelades entre el públic i una enorme *ikurriña* en un dels laterals de la sala, el públic esperava fervorosament als vilafranquins cridant proclames independentistes i antiespanyoles. Després d'una petita demora per a ultimar tots els preparatius, **Inadaptats** va saltar a l'escenari a un quart de deu amb uns anys més que la darrera vegada, però amb el mateix esperit i energia de sempre. Des de l'inicial "Motí, avalot...", la formació no va donar cap treva amb la seva fórmula entre l'oi! i el hardcore. Ritmes trepidants, rifs de guitarra punyents i els crits plens d'ira del cantant Àlex Vendrell van marcar la tònica del concert.

Inadaptats al Razzmatazz (06/05/2022) Foto: Roser Ortiz

Amb un extens repàs de moltes de les cançons més clàssiques de la formació, com ara "Foc", Catalunya o "Canviarem la història", una cosa va quedar molt clara: malgrat que els seus àlbums tinguin vint anys, la seva vigència es manté intacta en l'incert moment polític actual. Això, ho va aprofitar Àlex Vendrell, que vestia la seva habitual samarreta roja amb les inicials soviètiques 'CCCP', per a llençar missatges plens d'intencions abans d'alguns temes. Un dels més destacats va ser el que va lliurar abans d'"OTAN", en què va aprofitar per criticar l'aliança atlàntica, la desinformació televisiva, el blanquejament dels combatents nazis a la guerra d'Ucraïna i també va donar suport al poble del Donbass.

Inadaptats al Razzmatazz (06/05/2022) Foto: Roser Ortiz

A més de les seves cançons històriques, **Inadaptats** també va recordar un dels seus treballs més especials, *Homenatge a Ovidi* (Bullanga Records, 2004), ja que la banda va recuperar tres temes del venerat cantautor alcoià: "Perquè vull", la recurrentment versionada "Un dia que durarà anys" i "Sageta de foc", inclosa com a bis. El conjunt tampoc es va oblidar de presentar en directe les seves dues noves cançons: "InACABats però mai vençuts" i "Hiperventilats", que també van tenir una molt bona rebuda per part del públic. Precisament a "Hiperventilats", es va afegir una secció de vents per a acompanyar a **Inadaptats** i repassar el seu repertori amb tints de ska, que inclou temes tan reconeguts com "Els segadors de sempre" o la sempre agressiva "Redskins", que va desfermar un dels moments de màxima bogeria entre el públic.

A continuació va ser el torn dels bisos, que ja augurava la recta final del concert. La banda va recuperar la ja citada "Sageta de foc" d'**Ovidi Montllor** i la seva enèrgica versió en català de "Redemption Song" de **Bob Marley & The Wailers**, titulada "Cançons lliures". Com no podia ser d'altre forma, la cloenda del concert va estar marcada pel seu major himne: "Orgull de classe". Just abans que comencés a repicar la introducció de la bateria, l'enorme lona amb el logo de la banda va desaparèixer per una nova lona de la mateixa mida amb l'habitual símbol de la falç i martell del comunisme. Un homenatge final a la classe obrera que posava punt final a una hora i tres quarts de punk sense concessions.

Inadaptats al Razzmatazz (06/05/2022) Foto: Roser Ortiz

Inadaptats no han vingut a oferir res de nou, ni falta els fa. La seva entrega, el seu esperit i la seva forma de fer de la música una eina de reivindicació política han esdevingut tot un referent dins de l'escena del punk català. A més, amb aquest concert i el que es viurà avui al mateix escenari, queda clar que la seva essència es manté intacta. Recuperant el títol cèlebre debut de **The Exploited** *Punks Not Dead* (Secret, 1981), queda clar que els **Inadaptats** no moren mai.

LES BUCH: PUNK EN CLAU FEMINISTA

Abans de l'actuació d'**Inadaptats**, **Les Buch**, guanyadores del Premi Joventut del Sona9 2020, van portar el seu punk-rock feminista i transgeneracional. La formació terrassenca va oferir 45 minuts amb temes contundents, però ben treballats com "Darrere teu", "Harakiri Uterí" o "Ens estan matant". Sens dubte, a través del seu equilibri entre la ràbia contestatària del punk i una crítica reflexiva i enginyosa, la formació encapçalada per la cantant i guitarrista Marina Comelles va demostrar que el punk pot fer compatible la crítica social i els terrenys més personals i introspectius.

Les Buch a Razzmatazz (06/05/2022) Foto: Roser Ortiz